

[Lønger]

eksempel, som viser, hvad sagen virkelig drejer sig om, nemlig et eksempel, som viser skatteændringen for en indkomst, som har bevaret uændret realværdi. Hvis vi tager en sådan indkomst, så lad os i 1984 sætte den til 150.000 kr., det er en nogenlunde gennemsnitlig lønarbejderindtægt, og denne indtægt skal i 1985 så være 158.550 kr., beregnet efter regeringens egne forventninger til prisudviklingen. Denne indkomst vil i en gennemsnitskommune blive beskattet med 44,0 pct. i 1984 og med 44,7 pct. i 1985, når vi tager det forhøjede personfradrag med, og når vi går ud fra, at standardlønmodtagerfradraget anvendes begge år.

Jeg kunne spørge, om det er korrekt, om ministeren ville være nødt til at give mig ret, men hr. Fogh Rasmussen har allerede givet mig ret. Det var netop det, som hr. Fogh Rasmussen var inde på. Valget står for skatteyderne, for lønarbejderne, mellem real-lønsnedgang og øget skattetryk, og forudsætningen for, at man ikke får et øget skattetryk, er, at man forlods accepterer reallønsnedgang. Det var også det, der var indholdet af, hvad hr. Fogh Rasmussen sagde. Han har været påfaldende åbenhjertig – lad os håbe, at ingen nogen sinde gør ham til minister.

Det var det eksempel, ministeren burde have brugt i sine bemærkninger, hvis han ville undgå, at vi kunne stå her og beskyldte ham for at have fremlagt bemærkninger, som er fup og fiduser. Vi håber ikke, at en professor i skatteret nogen sinde får lejlighed til at se disse beregninger. Ministeren begår nemlig den helt banale fejl, at han sammenligner æbler med bananer, og derfor når han frem til denne camouflering af, at der er tale om en stigning i skattetrykket.

Så foreligger der også et lovforslag om at forhøje ølafgifterne. Det er i bund og grund ufolkeligt. Ganske vist vil stigningen kun være beskeden – det er den jo hver gang – men de skøn, vi har indhentet om virkningen for forbrugerne, viser, at en ølafgiftsforhøjelse slår igennem med det tredobbelte på ølprisen, hvis vi går helt ud i restaurationsleddet.

At forhøje ølafgiften er ikke blot asocialt ud fra helt almindelige betragtninger om afgifter i det hele taget, men også fordi forbruger af de flydende rusgifte fordeler sig forskelligt på de forskellige social- og indkomstgrupper. Brugen af whisky og cognac er langt mere udbredt blandt de bedrestillede

end blandt de dårligere stillede. Øl er markant den foretrukne drik blandt de dårligst stillede, hvor whisky og cognac til gengæld ikke er så udbredt.

Dette forslag er i virkeligheden en opfyldelse af et længe næret ønske hos hr. Bernhard Baunsgaard. Det er hr. Bernhard Baunsgaard, der fremfor nogen har ført sig frem som ædruelighedens og giftfrihedens vogter, og det er naturligvis al ære værd, men at forveksle ædruelighed med høje afgifter er for os at se en fuldstændig absurd tanke. Sundhedsproblemer på grund af alkohol og tobak skal ikke løses ved afgifter, men ved oplysning og viden. Der er ingen grund til at supplere sundhedsmæssige problemer med tørre lommemerter; det gør kun ondt værre. Endelig findes der jo mennesker, der ikke tager skade af en bajer, men tværtimod synes, at den smager godt – det synes vi f.eks. i VS.

Som et særligt kuriosum har hr. Bernhard Baunsgaard kastet sig ud i en sammenligning mellem udviklingen i henholdsvis øl- og mælkepriser siden 1950. Den har hr. Bernhard Baunsgaard i pressen brugt som et særligt argument i sit felttog for de højere ølpriser. Og hvad ser vi så i det forlig, som denne stigende ølpris er en del af? Ja såmænd, både ølprisen og prisen på visse mælkeprodukter stiger. Så har det radikale venstre med aldrig svigtende sans for politisk hykleri endnu en gang vist, hvor meget det bunder i, når man fremfører sine synspunkter.

Om cigaretafgiften gælder for så vidt det samme. Uanset hvad man mener om den sundhedsmæssige side af sagen, er afgiftsmidlet uacceptabelt, og det er asocialt. En ting er, at vi rygere er usunde, men vi behøver vel ikke også at blive fattige. Derfor går VS imod forslaget.

Det er ganske interessant at se tilbage på folketingets debat den 27. marts 1984, hvor vi behandlede forslaget om at afkorte kreditiden for cigaretafgiften, og hvor det blev forudset, at dette kunne føre til stigende priser. Hvad sagde hr. Aagaard, som i dag er ordfører for det konservative folkeparti? Ja, han beklagede, at man var nødt til at fremsætte dette forslag, og han sagde ifølge folketingets forhandlinger, sp. 3038:

»... jeg er overbevist om, at lovforslaget vil betyde øgede problemer i grænselandet,